

'Sommige mensen kunnen de beerput niet open trekken'

Interview

David de Jongh

David de Jongh maakte een film over zijn vader, *Vrij Nederland*-fotograaf Eddy de Jongh. Het werd een portret van een man die zich het liefst achter zijn camera verschool.

Door onze redacteur
Rosan Hollak

AMSTERDAM. Hoe goed kent een zoon zijn vader? Toen *Vrij Nederland*-fotograaf Eddy de Jongh in 2002 overleed, wilde filmmaker David de Jongh graag een documentaire over zijn vader maken. Pas in 2010 kreeg hij die kans. Twee jaar lang ontrafelde De Jongh, via gesprekken en met behulp van duizenden negatieven, het roerige bestaan van zijn vader. Het resultaat is *Foto-Eddy*, een ontroerende, humoristische documentaire over een leven vol arbeidsconflicten, mislukte huwelijken en drankverslaving. Maar niet alleen dat. *Foto-Eddy* gaat ook over een charismatische man die als enige uit een joods gezin de Tweede Wereldoorlog overleefde en dit verleden een leven lang wegdrukte.

Uw film werd vorige maand getoond op IDFA. Hoe reageerde men?

„Vlak voor de vertoning dacht ik: wat heb ik gedaan? Deze film is veel te persoonlijk, dit gaat niemand wat aan. Gelukkig kreeg ik positieve reacties.”

U bent een kind uit het vierde huwelijk van uw vader. In de film spreekt u met alle ex-en en ook zijn andere kinderen. Was dat pijnlijk?

„Niet echt. In de basis bleken onze emoties overeen te komen: we zijn allemaal een beetje boos op Eddy, maar we koesteren ook warme gevoelens voor hem. In de film gaat iedereen

David de Jongh probeert verstoppaats op onderduikadres van zijn vader uit.

toch over zijn rare grappen vertellen.”

Wat voor grappen bedoelt u?

„Mijn vader hield van *practical jokes*. Als fotograaf had hij een pasje waarmee hij op autovrije zondagen kon rondrijden. In 1973, ten tijde van de oliecrisis, ging hij op zo'n dag in een gehuurd arabierenpak rijden. Om te provoceren.”

Uw film is, qua montage, heel dynamisch. U gebruikt ook veel archiefmateriaal uit de jaren '50 en '60.

„Ik heb me laten inspireren door de Amerikaanse filmmaker Alan Berliner. Hij maakt associatieve films: collages van beeldmateriaal waardoor je als kijker helemaal in een film wordt getrokken.”

Bent u uw vader, door het maken van deze film, beter gaan kennen?

„Ik heb nieuwe dingen ontdekt en het heeft me rust gegeven te weten waar en hoe mijn grootouders in de oorlog

zijn omgekomen. Maar het was zwaar geconfronteerd te worden met al die mislukkingen in mijn vaders leven.”

In de film zegt een familielid dat Eddy nooit naar zichzelf heeft gekeken.

„Voor sommige mensen is het te moeilijk om de beerput open te trekken.”

Eddy verschool zich dus het liefst achter zijn camera, is uw conclusie.

„Fotografie was een ideaal middel om zijn sociale fobie tegen te gaan. Via die camera kon hij het contact met de wereld doseren. Mijn vader wist zich eigenlijk geen raad met zijn bestaan. Als kind voelde ik dat aan. Ik moest er voor hem zijn in plaats van andersom. Dat aspect wilde ik laten zien, tegelijkertijd wilde ik ook het levensverhaal van mijn vader vertellen.”

Het uur van de wolf: Foto-Eddy:

Vanavond, Ned. 2, 23.00-00.30 uur.

Expositie 'Foto-Eddy': t/m 19 jan in Permuseum. www.persmuseum.nl.